

**PARLEMENTAIRE ASSEMBLEE
VAN DE
RAAD VAN EUROPA**

—
BELGISCHE DELEGATIE
—

**Verslag van het derde gedeelte van de Gewone zitting van de
Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa
Straatsburg, 22 - 26 juni 2009**

Verkiezing van de Secretaris-generaal van de Raad van Europa

Bij de opening van de zomerzitting nam de Assemblée de beslissing om de verkiezing van de Secretaris-generaal van de Raad van Europa niet op de dagorde te zetten en om er evenmin een urgentiedebat aan te wijden. *(In principe houdt deze beslissing in dat de verkiezing van de Secretaris-generaal zal plaatsvinden tijdens de volgende herfstzitting in september 2009).*

* * * * *

Prijs voor de mensenrechten van de Parlementaire Assemblée

In 2008 heeft de Assemblée de Prijs voor de mensenrechten in het leven geroepen ter beloning van niet-gouvernementele organisaties of personen voor “uitzonderlijke acties van het middenveld voor de verdediging van de mensenrechten in Europa”.

De eerste editie (2009) van de Prijs werd uitgereikt aan de NGO *British Irish Rights Watch*, die sinds 1990 toeziet op mensenrechtenkwesties in het conflict in Noord-Ierland, en, meer recentelijk, in het vredesproces.

* * * * *

Europees Diploma 2009

Tijdens een ceremonie werd het Europees Diploma 2009 uitgereikt aan de burgemeesters van de 18 prijswinnende gemeenten in Europa, waaronder de gemeente Gooik.

Het Diploma is een beloning voor de Europese verdiensten van gemeenten in Europa en is tevens een aansporing om de geleverde prestaties nog verder uit te diepen door contacten met zustergemeenten en bevriende gemeenten.

* * * * *

Tijdens de zitting hebben volgende personen de Assemblée toegesproken:

- De h. Theo-Ben Gurirab, Voorzitter van de Interparlementaire Unie
- De h. Samuel Žbogar, Minister van Buitenlandse Zaken van Slovenië, Voorzitter van het Ministercomité
- De h. Terry Davis, Secretaris-generaal van de Raad van Europa

- Mevr. Mary McAleese, President van Ierland
- De h. Thomas Mirow, Voorzitter van de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBRD)
- De h. Antonio Cassese, Voorzitter van het Bijzonder Tribunaal voor Libanon, gewezen Voorzitter van het Internationaal Joegoslavië-tribunaal in Den Haag
- Mevr. Irene Khan, Secretaris-generaal van Amnesty International, vertegenwoordigd door de h. Claudio Cordone, Directeur-generaal voor onderzoeksprogramma's
- Mevr. Holly Cartner, Directrice van de Afdeling Europa en Centraal-Azië van Human Rights Watch
- De h. Walter Kälin, Speciaal vertegenwoordiger van de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties voor de mensenrechten van de intern verplaatste personen
- De h. Borut Pahor, Eerste minister van Slovenië

* * * * *

Op de dagorde van de zitting stonden volgende verslagen :

- De situatie in Wit-Rusland
- De activiteiten van de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBRD) in 2008 : versterken van de economische en democratische stabiliteit
- De economische wereldinstellingen tegenover de uitdagingen van de financiële crisis
- Heronderzoek van de reeds goedgekeurde geloofsbrieven van de Oekraïense delegatie voor substantiële redenen (artikel 9 van het Reglement van de Assemblee)
- De situatie van de mensenrechten in Europa : de noodzaak van het uitroeien van straffeloosheid
- De situatie van de mensenrechten in Europa en de voortgang van de opvolgingsprocedure van de Assemblee
- De vergeten volkeren in Europa : de bescherming van de basisrechten van sinds lange tijd verplaatste personen
- De werking van de democratische instellingen in Armenië
- De situatie in Iran
- De financiering van de openbare radio-omroep
- Kernenergie en duurzame ontwikkeling
- Duurzame energie en het leefmilieu
- Uitwerking van een statuut van “partner voor de democratie” bij de Parlementaire Assemblee
- Geschiedenisonderricht in (post)-conflictgebieden
- De noodzaak om zogenaamde “eremisdrijven” te bestrijden
- Ontwerp van Aanvullend Protocol bij het Europees Handvest inzake lokale autonomie betreffende het recht om deel te nemen aan de werkzaamheden van lokale gemeenschappen
- Ontwerp van Protocol nr. 3 bij de Europese Raamovereenkomst over de grensoverschrijdende samenwerking van de territoriale overheden of gemeenschappen betreffende groeperingen voor Euroregionale samenwerking (GES)

De situatie in Wit-Rusland (Resolutie 1671 en aanbeveling 1874)

Sinds de Assemblee in 1992 het statuut van speciaal genodigde verleende aan het Parlement van Wit-Rusland, is zij de situatie in dat land op de voet blijven volgen. Daar Wit-Rusland geen enkele vooruitgang boekte inzake democratie, mensenrechten en de rechtsstaat, werd het statuut in 1997 opgeschort en werd de aanvraag voor toetreding tot de Raad van Europa het daarop volgende jaar geblokkeerd.

Hoewel Wit-Rusland nog steeds een lange weg af te leggen heeft inzake de naleving van de normen van de Raad van Europa, meent de Assemblee dat de overheden recentelijk belangrijke maatregelen hebben genomen die in de goede richting gaan. Om dat proces aan te moedigen verklaart de Assemblee zich bereid om de politieke dialoog met de overheden te hervatten, waarbij zij de versteviging van de democratische krachten en van het middenveld van het land zal blijven ondersteunen.

De Assemblee vraagt dan ook aan haar Bureau om de schorsing van het statuut van speciaal genodigde van het Parlement van Wit-Rusland op te heffen zodra de bevoegde overheden een moratorium op de uitvoering van de doodstraf hebben ingesteld.

Daarnaast zou een delegatie van de extraparlamentaire oppositie van Wit-Rusland uitgenodigd moeten worden om deel te nemen aan de werkzaamheden van de Assemblee en haar commissies.

De Assemblee doet een aantal aanbevelingen aan de overheden van Wit-Rusland inzake politieke gevangenen, de kieswetgeving en -praktijk, de eerbiediging van de politieke vrijheden, het pluralisme in de media en de doodstraf. In het licht van die factoren is de Assemblee van mening dat de opheffing van de schorsing gepaard zou moeten gaan met een opvolging van de situatie, om te evalueren of het land tastbare en onomkeerbare vooruitgang boekt inzake de naleving van de normen van de Raad van Europa.

De activiteiten van de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBRD) in 2008: versterken van de economische en democratische stabiliteit (Resolutie 1672)

De Assemblee onderstreept dat het Samenwerkingsakkoord dat in 1992 werd getekend tussen de Raad van Europa en de EBRD nog steeds een referentiedocument is. De financiële en economische crisis die toegeslagen heeft in de meeste Lidstaten van de Raad van Europa waar de EBRD actief is, toont de actualiteit van deze resolutie aan. De twee instellingen willen bijdragen tot democratische stabiliteit in de Europese landen op basis van de volgende gemeenschappelijke waarden : de rechtsstaat en de democratie, alsook de economische en sociale ontwikkeling als grondslag van stabiliteit.

De Assemblee is verontrust door de gevolgen van de crisis op de leefvoorwaarden van de burgers van de Lidstaten van de Raad van Europa die hulp krijgen van de EBRD, meer bepaald de landen van de Balkan en de Zuid-Kaukasus, Oekraïne en Moldavië.

In dat opzicht waardeert de Assemblee de belangrijke inspanningen van de EBRD om te reageren op de crisis en meent zij dat de acties nog verder moeten gaan en beter aangepast moeten worden aan de uitdagingen van de internationale crisis.

De Assemblee wijst op het belang van een betere coördinatie en samenwerking tussen de verschillende financiële instellingen om overlapping tussen de activiteiten te vermijden. Zij stelt tevens voor om de inspanningen te verveelvoudigen om de regionale samenwerking en integratie te verstevigen. Verder schuift zij een aantal modaliteiten naar voor ter verbetering van de coördinatie van inspanningen voor projecten die door de Raad

van Europa en de EBRD in dezelfde landen worden uitgewerkt op lokaal en regionaal niveau met een democratisch en economisch dubbel luik.

De economische wereldinstellingen tegenover de uitdagingen van de financiële crisis (Resolutie 1673)

In haar resolutie vertrekt de Assemblee van de vaststelling dat de huidige wereld geconfronteerd wordt met een van de ergste financiële en economische crisissen van de laatste decennia. Die crisis heeft een onberekenbare weerslag op sociaal en menselijk vlak en houdt een groot aantal nieuwe uitdagingen in voor de internationale financiële en economische instellingen, zoals het Internationaal Monetair Fonds, de Wereldbank, de Wereldhandelsorganisatie, de Organisatie voor economische samenwerking en ontwikkeling, ...

Volgens de Assemblee is de belangrijkste uitdaging voor de internationale financiële instellingen en de multilaterale ontwikkelingsbanken, alsook voor de regeringen die ze financieren, het waarborgen van voldoende liquiditeit en stabiliteit op wereldniveau om terug aan de knopen met de groei, en dus met tewerkstelling.

Bovendien is zij van oordeel dat de internationale financiële instellingen een doorslaggevende rol te spelen hebben voor het herstel van het vertrouwen in het internationaal financieel systeem, door het reglementair kader ervan te verstevigen. Voor de Assemblee is het een topprioriteit om het internationale banksysteem weer op het goede spoor te zetten. De multilaterale banken moeten hun inspanningen verdubbelen om ervoor te zorgen dat de minst ontwikkelde landen niet buitensporig lijden onder de crisis. Om op een meer efficiënte wijze een antwoord te kunnen bieden op de huidige crisis en op mogelijke toekomstige onrust, meent de Assemblee dat de organisaties het tempo van hun lopende hervormingen moeten opvoeren ter verbetering van hun governance, hun legitimiteit en hun verantwoordelijkheidsgraad.

Heronderzoek van de reeds goedgekeurde geloofsbrieven van de Oekraïense delegatie voor substantiële redenen (artikel 9 van het Reglement van de Assemblee) (Resolutie 1674 en aanbeveling 1875)

Twintig leden van de Assemblee, die ten minste tot twee politieke groepen en tot vijf nationale delegaties behoren, hebben een ontwerp-resolutie ingediend ter betwisting van de geloofsbrieven van de Oekraïense delegatie bij de Assemblee op grond van substantiële redenen wegens “ernstige schending van de grondbeginselen van het Statuut van de Raad van Europa”. De ondertekenaars wijzen erop dat de Oekraïense regering hardnekkig blijft weigeren om de derde ontbrekende naam mee te delen voor de kandidatenlijst inzake de verkiezing van een rechter bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, hetgeen een inbreuk is op de geloofwaardigheid van het Hof en tevens in strijd is met de basisverplichtingen van het land overeenkomstig het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

In haar resolutie beslist de Assemblee evenwel om de geloofsbrieven van de Oekraïense delegatie niet te annuleren, gelet op het feit dat Oekraïne zonder verwijl alle noodzakelijke maatregelen zal treffen om de verkiezing van een rechter bij het Hof tot een goed einde te brengen.

De Assemblee neemt immers nota van de aanvraag van Oekraïne aan het Hof voor een raadgevend advies over het recht van een Staat om een kandidatenlijst in te trekken na de indiening ervan. Door die vraag zou het Hof ook kunnen oordelen over het feit of de

weigering van Oekraïne om de naam van een derde kandidaat mee te delen conform is met de vereisten van het Verdrag.

De situatie van de mensenrechten in Europa : de noodzaak van het uitroeien van straffeloosheid (Resolutie 1675 en aanbeveling 1876)

De Assemblee verdedigt het principe volgens hetwelk alle daders van ernstige schendingen van mensenrechten verantwoordelijk moeten worden gehouden voor hun daden. Hetzelfde geldt voor de personen die tot de misdrijven hebben aangezet of die ze georganiseerd hebben. Zij beschouwt de strijd tegen de straffeloosheid van daders van ernstige overtredingen van mensenrechten als een prioriteit voor de Raad van Europa en voor alle organen die gehouden zijn de wet toe te passen op nationaal en op internationaal niveau. De uitroeiing van straffeloosheid is noodzakelijk in termen van individuele rechtvaardigheid en tevens als ontradingsmiddel ter voorkoming van nieuwe schendingen van mensenrechten. De Assemblee geeft een overzicht van de verschillende categorieën van straffeloosheid waartegenover aangepaste strategieën moeten staan ter uitroeiing ervan. Het fenomeen komt immers nog onder verschillende vormen voor in de meeste Lidstaten, zoals geweldpleging op grote schaal in conflictsituaties, moord op journalisten en actievoerders inzake mensenrechten, doodslag door nalatigheid vanwege de politie, slechte behandeling in gevangenissen, maar verder ook haatmisdrijven waarbij de daders kunnen rekenen op een lakse toepassing van de wetten.

Het Ministercomité van de Raad van Europa wordt verzocht om zijn werkzaamheden inzake de uitwerking van richtlijnen over de strijd tegen straffeloosheid op te voeren, waarbij het onder meer dient te steunen op de rechtsspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, op zijn eigen werkzaamheden inzake de uitvoering van arresten en op de relevante resoluties en aanbevelingen van de Assemblee.

De situatie van de mensenrechten in Europa en de voortgang van de opvolgingsprocedure van de Assemblee (Resolutie 1676)

In een algemeen overzicht van de situatie van de mensenrechten in de elf landen die momenteel nog onder de opvolgingsprocedure vallen (Albanië, Armenië, Azerbeidzjan, Bosnië-Herzegovina, Georgië, Moldavië, Monaco, Montenegro, Oekraïne, de Russische Federatie en Servië) en de drie landen betrokken bij een post-opvolgingsdialoog (Bulgarije, Turkije en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië), stelt de Assemblee met tevredenheid vast dat de meeste landen hun verbintenissen inzake de ratificatie van de verdragen over mensenrechten zijn nagekomen. De grootste uitzondering blijft de niet-ratificatie door Rusland van de Protocollen nr. 6 en nr. 14 bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Verder zijn lacunes op het vlak van een onafhankelijk rechtssysteem, onredelijke termijnen tijdens de gerechtelijke procedure, de overbevolking in gevangenissen en de slechte behandeling vanwege de politie, de meest voorkomende problemen in die landen.

Daarnaast neemt de Assemblee ook nota van de tweede driejaarlijkse cyclus van periodieke verslagen over de eerste groep van elf Lidstaten die niet betrokken zijn bij een opvolgingsprocedure of een post-opvolgingsdialoog, met name : Andorra, België, Cyprus, Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Kroatië, Oostenrijk en de Tsjechische Republiek. Die verslagen werden opgesteld door de opvolgingsmechanismen van de Raad van Europa. Zo wordt België uitgenodigd om volgende verdragen te ondertekenen/ratificeren : het Protocol nr. 12 bij het Europees Verdrag voor de Rechten

van de Mens, het Raamakkoord inzake de bescherming van de nationale minderheden en het Europees Handvest voor regionale talen of talen van minderheden.

De vergeten volkeren in Europa : de bescherming van de basisrechten van sinds lange tijd verplaatste personen (Aanbeveling 1877)

De Assemblee heeft reeds meermalen verklaard verontrust te zijn door de nog steeds onopgeloste situatie van intern verplaatste personen (IDP's) in 11 van de 47 Lidstaten van de Raad van Europa. Zij heeft de regeringen onophoudelijk aangespoord om duurzame oplossingen te zoeken voor de terugkeer van verplaatste personen, de lokale integratie of de vestiging op een andere plaats in het land van oorsprong, en om te waken over de bescherming van hun rechten, overeenkomstig de bepalingen van de instrumenten van de Raad van Europa. Zij betreurt dat de meeste verplaatste personen nog steeds in grote nood leven, moeten vechten voor de erkenning van hun rechten en gemarginaliseerd worden, bij gebrek aan een minimum van aandacht en aan een bescherming van hun basisrechten, meer bepaald hun economische, sociale en culturele rechten.

In haar aanbeveling nodigt de Assemblee de internationale gemeenschap uit om hun inspanningen op te drijven voor het vinden van politieke oplossingen voor de vele onopgeloste conflicten en om degelijke juridische en normatieve kaders uit te werken opdat de IDP's ten volle van hun fundamentele rechten zouden kunnen genieten. Zij nodigt tevens de bevoegde nationale en lokale overheden uit om een gericht en coherent beleid te voeren om de mensenrechten en de leefvoorwaarden van de IDP's te verbeteren en om het voor hen mogelijk te maken zich te integreren, zelfs tijdelijk, daar waar ze geplaatst werden of elders in het land, waarbij de mogelijkheid op een terugkeer niet wordt uitgesloten. De Assemblee roept op tot het voortzetten van de steun van internationale hulpverleners aan de IDP's, zowel wat betreft hulpmiddelen als technische expertise en kennisuitwisseling.

De werking van de democratische instellingen in Armenië (Resolutie 1677)

De Assemblee is tevreden met de algemene amnestie die op 19 juni 2009 werd uitgevaardigd, volgens dewelke de meeste, of zelfs alle, personen die van hun vrijheid werden beroofd na de gebeurtenissen van 1 en 2 maart 2008, zullen worden vrijgelaten. Door die maatregel hebben de overheden zich geschikt naar een belangrijk verzoek van de Assemblee en hebben zij een duidelijk signaal gegeven van hun wil om de politieke crisis die ontstaan was na de presidentsverkiezing in februari 2008 te boven te komen.

De Assemblee betreurt evenwel de onderbreking van de werkzaamheden van de groep van onafhankelijke deskundigen belast met het achterhalen van de feiten betreffende de gebeurtenissen van 1 en 2 maart 2008, een onderbreking die veroorzaakt werd door spanningen tussen de leden en door de politisering van de werkzaamheden.

In dat opzicht meent de Assemblee dat een onafhankelijk en onpartijdig onderzoek over de gebeurtenissen noodzakelijk blijft, en zij formuleert een nieuw verzoek in die zin.

Door de vaststelling dat de organisatie van bijeenkomsten nog steeds aan ongeoorloofde beperkingen wordt onderworpen, doet de Assemblee opnieuw een oproep tot de overheden om het principe van vrijheid van vergadering feitelijk te eerbiedigen en om de gewijzigde wet op samenkomsten en betogingen toe te passen.

Ook al betekent de amnestieverklaring dat de overheden een belangrijke eis van de Assemblee hebben ingewilligd en dat Armenië een beslissende stap heeft gezet in de richting van een politieke normalisering en een oplossing voor de crisis, meent de Assemblee dat de successen niet het einde betekenen van het proces. Zij nodigt dan ook

haar Opvolgingscommissie uit om het democratiseringsproces in Armenië te blijven begeleiden, in het raam van haar normale opvolgingsprocedure.

Urgentiedebat : De situatie in Iran (Resolutie 1678)

De Assemblee is ten zeerste verontrust door de situatie die er in Iran heerst sinds de aankondiging van de resultaten van de presidentsverkiezingen van 12 juni 2009 volgens dewelke de uittreedende president Mahmoud Ahmadinejad 66 % van de stemmen haalde.

De volksopstand die in Iran op 13 juni 2009 uitbrak is de belangrijkste die het land gekend heeft sinds de revolutie in 1979.

In haar resolutie spoort de Assemblee de Iraanse overheden aan om geen geweld en dwang te gebruiken ten opzichte van vreedzame betogers en om de honderden betogers, politieke kopstukken, hun familieleden en journalisten die sinds 13 juni 2009 werden aangehouden, vrij te laten. Volgens de Assemblee wijzen de arrestaties erop dat de regering de bedoeling heeft de oppositie de kop in te drukken en elke vorm van politieke dialoog te vermijden, zoals dat sinds 30 jaar het geval is.

De Assemblee vraagt ook aan de overheden om een onafhankelijk en geloofwaardig onderzoek op te starten inzake de aantijgingen van onregelmatigheden tijdens het kiesproces. Zij is ervan overtuigd dat een vreedzame en duurzame oplossing slechts mogelijk is door de weg van de democratie, de eerbiediging van de mensenrechten en de rechtsstaat in te slaan.

De Assemblee doet tevens een oproep tot de Europese Staten om hun contacten met de Iraanse overheden te verstevigen en om de politieke dialoog met het land op te drijven. Tot slot verklaart zij zich bereid om de dialoog met het Parlement, alsook met de democratische krachten in Iran en met het middenveld van het land aan te knopen.

De financiering van de openbare radio-omroep (Aanbeveling 1878)

In haar aanbeveling bevestigt de Assemblee opnieuw dat de openbare radio-omroep een essentieel middel blijft om aan de informatie-, opvoedings- en culturele noden van de burgers en de samenleving in haar geheel te beantwoorden. In die zin dragen de openbare omroepen bij tot de vrijheid van informatie en media, die de hoekstenen zijn van een leefbare democratie.

De Assemblee stelt vast dat de openbare radio-omroep vandaag de dag functioneert in een omgeving die wordt gekenmerkt door een gelijktijdig aanbod van een groot aantal gratis privé-zenders, door mediadiensten op aanvraag en door een snelle stijging van het aanbod van audiovisuele inhoud op Internet. Om in te spelen op de ontwikkeling van de verwachtingen van de gebruikers, dient de openbare radio-omroep in zijn diensten nieuwe activiteiten te ontplooien om zo het grote publiek een volledig palet mediadiensten te kunnen aanbieden, overeenkomstig zijn maatschappelijke opdracht. Inzake de technologische vooruitgang op het vlak van audiovisuele media en elektronische communicatie, dient de openbare radio-omroep ten volle gebruik te maken van de nieuwe technologieën.

De Assemblee meent dat de nationale wetgevers de bevoegdheid en de verantwoordelijkheid hebben om de specifieke rol, structuur en financiering van hun openbare radio-omroep nader te bepalen, rekening houdend met de regionale en nationale omstandigheden en behoeften. Als tegenprestatie voor de openbare financiering, die beantwoordt aan het algemeen belang, moet de openbare radio-omroep de kwaliteitsnormen inzake zijn diensten en audiovisuele inhoud naleven. Daartoe dienen

er openbare controlemechanismen inzake kwaliteit, met inbegrip van evaluatieprocedures voor de gebruikers, te worden uitgewerkt.

Kernenergie en duurzame ontwikkeling (Resolutie 1679)

De Assemblee stelt vast dat de elektriciteitsopwekking uit kernenergie reeds lang een controversieel onderwerp is en dat een aangepast beleid ter zake van land tot land verschilt. Momenteel zijn er vele Lidstaten van de Raad van Europa die overwegen om civiele nucleaire activiteiten op te starten of te blijven ontwikkelen, zeker sinds de energiecrisis die in januari 2009 uitbrak.

De Assemblee meent dat kernenergie op belangrijke wijze kan bijdragen tot het verminderen van de gasuitstoot met broeikaseffect in vergelijking met het gebruik van fossiele brandstoffen. Zij onderstreept evenwel dat zij niet als “duurzaam” kan worden beschouwd vermits de uranium-grondstoffen beperkt zijn en, in het beste geval, enkel op middellange termijn beschikbaar zijn. Bovendien moet de kernindustrie nog een oplossing vinden voor een veilige vorm van opslag van kernafval op lange termijn. Samengevat zou de kernenergie een optie moeten blijven voor de Lidstaten van de Raad van Europa, maar, op lange termijn, zou duurzame energie de enige oplossing zijn eens de reserves aan fossiele en nucleaire brandstoffen uitgeput zijn.

De Assemblee meent dus dat de internationale gemeenschap een efficiënte oplossing moet vinden voor drie samenhangende problemen : energieveiligheid, economische groei en bescherming van het leefmilieu. Volgens de Assemblee moeten de landen met een kernindustrie hun krachten bundelen om de landen die er interesse voor betonen te helpen. Elk initiatief in die zin verdient steun van de internationale gemeenschap. Daarom roept de Assemblee op tot de uitwerking van een infrastructuur inzake kernenergie op wereldvlak, die gebaseerd is op een ruime internationale samenwerking en een actieve deelname van alle betrokken Staten. De Assemblee nodigt de landen eveneens uit om hun regels inzake de kernenergiemarkt te herzien, om zo de veiligheid van de bevolking te verzekeren.

Verder stelt zij voor om parlementaire debatten te organiseren over de toekomst van kernenergie teneinde alle verschillende standpunten, die van land tot land enorm kunnen verschillen, samen te brengen.

Duurzame energie en het leefmilieu (Aanbeveling 1879)

De Assemblee vertrekt van de vaststelling dat het huidig energiesysteem met een buitensporig verbruik van fossiele brandstoffen minder en minder kan inspelen op de energienoden en op het aanreiken van oplossingen voor de gasuitstoot met broeikaseffect. De Assemblee zou dus willen dat er zo snel mogelijk duurzame herstructureringsmaatregelen inzake het energiesysteem komen en dat de energieproductie opnieuw beantwoordt aan de vereisten op het vlak van energieveiligheid en bescherming van het leefmilieu op lange termijn.

De Assemblee is van mening dat er snel moet worden opgetreden om een radicale omschakeling naar duurzame energie, een vermindering van het energieverbruik en een verbetering van de efficiëntie van de technologieën teweeg te brengen.

Voor de Assemblee is duurzame energie (zonne-, wind-, water- en geothermische energie) de enige oplossing voor de vervanging van bestaande energievormen die niet alleen economisch en sociaal maar ook op het vlak van het leefmilieu aanvaardbaar is.

De Assemblee meent dat om de herstructurering van het energiesysteem tot een goed einde te brengen, er op wereldvlak een agentschap moet worden opgericht ter bevordering van het gebruik van duurzame energie.

Uitwerking van een statuut van “partner voor democratie” bij de Parlementaire Assemblee (Résolutie 1680)

De Assemblee bevestigt opnieuw haar duidelijke wil om de samenwerking met naburige gebieden te ontwikkelen ter versteviging van de democratische hervormingen en ter bevordering van de stabiliteit, het goed bestuur, de eerbiediging van de mensenrechten en de rechtsstaat. De Assemblee herinnert eraan dat de samenwerking op parlementair niveau een belangrijke rol speelde in het toenaderingsproces tussen de Lidstaten van Centraal- en Oost-Europa en de Raad van Europa begin jaren 1990.

De Assemblee erkent dat de versteviging van de relaties met de parlementen van de buurlanden een diepgaande bijdrage levert tot de bevordering van de waarden van de Raad van Europa in die landen, maar stelt vast dat het huidige Reglement geen gepast kader biedt voor dergelijke samenwerking.

Daarom stelt de Assemblee voor om een nieuw statuut op te richten van “partner voor democratie” voor een institutionele samenwerking met de parlementen van de buurlanden, op voorwaarde dat zij aanvaarden vooruitgang te boeken op het vlak van de waarden van de Organisatie. Door het nieuwe statuut zouden parlementaire delegaties van de landen ten zuiden van de Middellandse-Zee, in het Midden-Oosten en in Centraal-Azië kunnen deelnemen aan de werkzaamheden van de Assemblee, zonder evenwel stemrecht te hebben in de debatten.

In zijn interventie herinnerde *senator Luc Van den Brande*, rapporteur voor de Commissie politieke zaken, eraan dat de Assemblee zich voortdurend inzet voor de samenwerking met naburige gebieden. Op het terrein heeft de Raad van Europa reeds grote vooruitgang geboekt. De senator herinnerde er ook aan dat andere instellingen, zoals de EU of de OESO, een nabuurbelief hebben. Volgens de spreker is een van de hoofdvragen te weten welk soort samenwerking men wil uitwerken. Er bestaat reeds het (voorlopige) statuut van speciaal genodigde, alsook het statuut van waarnemer, maar de landen van de Maghreb, Centraal-Azië, ... willen een statuut dat hen nog dieper verankert met het centrum van de Raad van Europa. Daarom gaat de voorkeur naar een nieuw, flexibel statuut, dat samenwerking mogelijk maakt, namelijk een statuut van “partner voor democratie”, vermits het gaat om het verstevigen van het partnership met die landen ter verbetering van de democratie. De spreker gaf uitleg bij het verwervingsproces van het nieuwe statuut : in de aanvraag bij de Assemblee moet het parlement van het betrokken land zijn wil en goedkeuring met een aantal punten aantonen, zoals het delen van de gemeenschappelijke waarden van de Raad van Europa, waaronder de organisatie van vrije en rechtvaardige verkiezingen en de wil om de doodstraf af te schaffen, of ten minste om een moratorium op de uitvoering ervan in te stellen. Er dient een evaluatie te komen van de geboekte vooruitgang door de landen die het statuut van “partner voor democratie” hebben aangevraagd. Voor de senator spreekt het eveneens voor zich dat de betrokken parlementaire delegaties pluralistisch en evenwichtig samengesteld moeten zijn, hetgeen betekent dat de verschillende politieke partijen en de twee geslachten vertegenwoordigd moeten zijn.

De spreker liet verder opmerken rekening te hebben gehouden met de moeilijke budgettaire situatie waarin de Raad van Europa zich bevindt. Daarom heeft hij geen

aanbeveling voorgesteld – hetgeen de inzet van bijkomende middelen betekend zou hebben -, maar wel een resolutie om zo deze kwestie op een verstandige manier regelen de huidige budgettaire grenzen van de Assemblee te regelen.

Geschiedenisonderricht in (post)-conflictgebieden (Aanbeveling 1880)

De Assemblee is van mening dat het geschiedenisonderricht een nuttig instrument kan zijn ter bevordering van vrede en verzoening in (post)-conflictgebieden, alsook ter bevordering van tolerantie en begrip om het hoofd te bieden aan fenomenen zoals migratie, immigratie en de demografische ontwikkeling.

Men erkent dat een aanpak vanuit verschillende invalshoeken, in plaats van een eenzijdige interpretatie van de gebeurtenissen, de leerlingen aanmoedigt om culturele diversiteit en verschillen te eerbiedigen.

De Assemblee nodigt de 49 Verdragsstaten bij het Europees Cultureel Verdrag uit om maatregelen te nemen betreffende de inhoud, de manier en het moment waarop controversiële historische onderwerpen worden onderwezen.

Zij stelt een geschiedenisonderricht voor dat meer gericht is op socio-economische of culturele elementen en minder op politieke aspecten, waarbij de actoren de noodzakelijke middelen krijgen aangeboden inzake onderzoek, vorming en innovatie.

Zij doet tevens de aanbeveling tot het Ministercomité om zijn steun te blijven verlenen aan de werkzaamheden van de Raad van Europa in de (post)conflictgebieden op het vlak van schoolboeken, handboeken voor en vorming van leerkrachten.

De noodzaak om zogenaamde “eremisdrijven” te bestrijden (Resolutie 1681 en aanbeveling 1881)

De Assemblee meent dat elke vorm van geweld tegen vrouwen en meisjes gepleegd uit hoofde van traditionele erecodes moet worden beschouwd als een zogenaamd “eremisdrijf” dat een ernstige schending betekent van de basisrechten van de mens. Geen enkele traditie, geen enkele cultuur kan een zogenaamde eer inroepen voor een inbreuk op de fundamentele rechten van de vrouw.

De Assemblee heeft de laatste twintig jaar een verhoging in Europa van het aantal gevallen zogenaamde “eremisdrijven” vastgesteld.

Vermits zij vastbesloten is een einde te stellen aan die praktijk, vraagt de Assemblee onder andere aan de Lidstaten van de Raad van Europa om een nationaal actieplan uit te werken ter bestrijding van het geweld tegen vrouwen, met inbegrip van het huiselijk geweld, gepleegd uit hoofde van de zogenaamde “eer”. Verder vraagt zij om relationele en seksuele voorlichting in te voeren voor meisjes en jongens en om de religieuze overheden bij al die maatregelen te betrekken.

De Assemblee vraagt ook aan de nationale Parlementen van de Lidstaten van de Raad van Europa om ter zake wetten uit te vaardigen, voor zover dat nog niet gebeurde.

De Assemblee doet verder de aanbeveling aan het Ministercomité om dat misdrijf op te nemen in het toekomstig verdrag van de Raad van Europa over de meeste ernstige en verspreide vormen van geweld ten opzichte van vrouwen en over huiselijk geweld.

Ontwerp van Aanvullend Protocol bij het Europees Handvest inzake lokale autonomie betreffende het recht om deel te nemen aan de werkzaamheden van lokale gemeenschappen (Advies 274)

Het Europees Handvest inzake lokale autonomie is het belangrijkste verdrag van de Raad van Europa ter regeling van de activiteiten van lokale gemeenschappen : het definieert hun bevoegdheden, taken en structuren, en stelt regels en procedures voor om hun onafhankelijkheid, juridische bescherming en financiering te waarborgen.

Het Aanvullend Protocol heeft tot doel de actieve inzet van de burgers te bevorderen in het lokale politieke leven door een volwaardig recht te scheppen om deel te nemen aan de werkzaamheden van de lokale gemeenschappen.

De Assemblee heeft er steeds op gewezen dat de democratische deelname op lokaal niveau een essentieel element is van een democratie van de XXIste eeuw. Zij is dan ook tevreden dat dit concreet vorm krijgt in een paneuropees juridisch instrument.

Zij drukt haar steun uit over het ontwerp en ondersteunt de goedkeuring ervan door het Ministercomité.

Ontwerp van Protocol nr. 3 bij de Europese Raamovereenkomst over de grensoverschrijdende samenwerking van de territoriale overheden of gemeenschappen betreffende groeperingen voor Euroregionale samenwerking (GES) (Advies 275)

De Raad van Europa heeft zich steeds ingespannen om de grensoverschrijdende relaties aan te moedigen. Zo leidde zijn actie tot de inwerkingtreding in 1981 van de Europese Raamovereenkomst over de grensoverschrijdende samenwerking van de territoriale overheden of gemeenschappen. Dat verdrag wil initiatieven bevorderen inzake het verzusteren van gemeenten, het ontwikkelen van grensoverschrijdende communicatiewegen en het uitstippelen van een gezamenlijk beleid, bijvoorbeeld op het vlak van gezondheid.

De Assemblee meent dat de Euroregionale samenwerking een zeer belangrijk politiek aspect is en dat het Ontwerpprotocol nr. 3 een bijkomende verduidelijking is van de procedures voor een internationaal juridisch kader inzake de oprichting van organismen voor interterritoriale en grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale gemeenschappen en overheden van Lidstaten van de Raad van Europa.

Zij verleent ten volle haar steun aan het ontwerp van Protocol nr. 3 en nodigt het Ministercomité uit om het goed te keuren en het zo spoedig mogelijk voor ondertekening open te stellen.

* * * * *